

WYROK

z dnia 25 czerwca 2021 r.

Krajowa Izba Odwoławcza – w składzie: Przewodniczący: Piotr Kozłowski

Protokolant: Klaudia Kwadrans

po rozpoznaniu na rozprawie **22 czerwca 2021 r.** w Warszawie odwołania wniesionego **17 maja 2021 r.** do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej

przez wykonawcę: **Decsoft S.A. z siedzibą w Warszawie**

w postępowaniu pn. *Rozbudowa infrastruktury Centrum Informatyki Resortu Finansów – dostawa serwerów stelażowych* (nr postępowania PN/59/20/HCKY)

prowadzonym przez zamawiającego: **Skarb Państwa – Centrum Informatyki Resortu Finansów z siedzibą w Radomiu**

przy udziale wykonawców zgłaszających swoje przystąpienia do postępowania odwoławczego:

- A. Galaxy Systemy Informatyczne sp. z o.o. z siedzibą w Zielonej Górze – po stronie Odwołującego**
- B. WASKO S.A. z siedzibą w Gliwicach – po stronie Zamawiającego**

orzeka:

- 1. Oddala odwołanie.**
- 2. Kosztami postępowania obciąża Odwołującego i zalicza w poczet tych kosztów kwotę 15000 zł 00 gr (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez niego tytułem wpisu od odwołania.**

Stosownie do art. 579 i 580 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. poz. 2019 ze zm.) w zw. z art. 92 ust. 2 ustawy z dnia 11 września 2019 r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. poz. 2020 ze zm.) na niniejszy wyrok – w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia – przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do **Sądu Okręgowego w Warszawie.**

Uzasadnienie

Skarb Państwa – Centrum Informatyki Resortu Finansów z siedzibą w Radomiu {dalej: „CIRF” lub „Zamawiający”} prowadzi na podstawie ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1843 ze zm.) {dalej również: „ustawa pzp” lub „pzp”} w trybie przetargu nieograniczonego postępowanie o udzielenie zamówienia na dostawę pn. *Rozbudowa infrastruktury Centrum Informatyki Resortu Finansów – dostawa serwerów stelażowych* (nr postępowania PN/59/20/HCKY).

Ogłoszenie o tym zamówieniu 11 grudnia 2020 r. zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej nr 2020/S_242 pod poz. 596589.

Wartość przedmiotowego zamówienia przekracza kwoty określone w przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 8 ustawy pzp.

7 maja 2021 r. Zamawiający zawiadomił drogą elektroniczną o rozstrzygnięciu powyższego postępowania – wyborze jako najkorzystniejszej oferty złożonej przez WASKO S.A. z siedzibą w Gliwicach {dalej również: „Wasko” lub „Przystępujący”}.

17 maja 2021 r. Decsoft S.A. z siedzibą w Warszawie {dalej również: „Decsoft” lub „Odwołujący”} wniósł do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej odwołanie od zaniechania wykluczenia Wasko z powyższego postępowania.

Odwołujący zarzucił Zamawiającemu następujące naruszenia ustawy pzp {lista zarzutów}:

1. Art. 24 ust. 1 pkt 16 i 17 w zw. z art. 7 ust. 1, a także art. 89 ust. 1 pkt 5 – przez zaniechanie wykluczenia z udziału w postępowaniu Wasko, mimo że zaszyły względem niego przesłanki wykluczenia wskazane w tych przepisach, a w konsekwencji zaniechanie odrzucenia jego oferty.
2. Art. 26 ust. 2f oraz art. 26 ust. 3 i 4 – przez wezwanie Wasko do złożenia oświadczenia JEDZ w zakresie lit. C „Podstawy związane z niewypłacalnością, konfliktem interesów lub wykroczeniami zawodowymi” na potwierdzenie, że nie podlega wykluczeniu wobec błędnego uznania, że oświadczenie złożone w tym zakresie wraz z ofertą jest nieaktualne, podczas gdy nie było podstaw do zastosowania pierwszego z tych przepisów, a także uwzględnienia złożonych przez Wasko wyjaśnień z 26 kwietnia 2021 r. i złożonego ponownie dokumentu JEDZ w brzmieniu analogicznym do złożonego wraz z ofertą, co stanowi naruszenie pozostałych dwóch przepisów.

Odwołujący wniósł o uwzględnienie odwołania i nakazanie Zamawiającemu {lista żądań}:

1. Unieważnienia wyboru najkorzystniejszej oferty.
2. Ponownego badania oferty Wasko, wykluczenia Wasko z postępowania oraz uznania jego oferty za odrzuconą.
3. Powtórzenia badania i oceny ofert.
4. Wyboru oferty Decsoft jako najkorzystniejszej.

Odwołujący sprecyzował dodatkowo powyższe zarzuty w szczególności przez podanie następujących okoliczności faktycznych i prawnych dla uzasadnienia wniesienia odwołania.

Z uzasadnienia odwołania wynikają poniższe okoliczności faktyczne.

20 czerwca 2020 r. w sprawie o sygn. akt KIO 621/20 Izba orzekła, że konsorcjum wykonawców, w skład którego wchodziło Wasko, podlega wykluczeniu z udziału w postępowaniu na podstawie art. 24 ust. 1 pkt 17 pzp z powodu niepodania w JEDZ informacji o podleganiu wykluczeniu z udziału w postępowaniu z uwagi na zachodzącą względem jednego z konsorcjantów przesłankę wykluczenia z art. 24 ust. 5 pkt 4 pzp. Izba uznała, że informacja ta została przez konsorcjum zatajona, co mogło wprowadzić tamtego zamawiającego w błąd co do rzetelności wykonawcy w zakresie przedstawiania informacji jego dotyczących. W związku z powyższym zamawiający wykluczył konsorcjum z udziału w tamtym postępowaniu na podstawie art. 24 ust. 1 pkt 17 pzp.

Przy czym oświadczenie, którego dotyczyło powyższe postępowanie odwoławcze, w złożone zostało w ramach oferty wspólnej, nie bezpośrednio przez Wasko, ale jego konsorcjanta.

Powyższe wykluczenie z udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego było czynnością odnoszącą się do całego konsorcjum, bez względu na fakt, który z wykonawców je tworzących złożył w postępowaniu informacje wprowadzające w błąd.

W aktualnie prowadzonym postępowaniu Wasko złożyło dokument JEDZ, w którym oświadczyło, że nie podlega wykluczeniu. W szczególności w lit. C odpowiedziało „Tak” na pytanie: *Czy wykonawca może potwierdzić, że: a) nie jest winny poważnego wprowadzenia w błąd przy dostarczaniu informacji wymaganych do weryfikacji braku podstaw wykluczenia lub do weryfikacji spełnienia kryteriów kwalifikacji, b) nie zataił tych informacji, c) jest w stanie niezwłocznie przedstawić dokumenty potwierdzające wymagane przez instytucję zamawiającą lub podmiot zamawiający oraz d) nie przedsięwziął kroków aby w bezprawny*

sposób wpłynąć na proces podejmowania decyzji przez instytucję zamawiającą lub podmiot zamawiający, pozyskać informacje poufne, które mogą mu dać nienależną przewagę w postępowaniu o udzielenie zamówienia, lub wskutek zaniedbania przedstawić wprowadzające w błąd informacje, które mogą mieć istotny wpływ na decyzje w sprawie wykluczenia, kwalifikacji lub udzielenia zamówienia?”

Powyższe pytanie w lit. a) i d) koreluje z przesłankami wykluczenia wskazanymi w szczególności w art. 24 ust. 1 pkt 16 i 17 pzp, które nakazują zamawiającemu wykluczenie wykonawcy z udziału w postępowaniu, chyba że skorzystał on z instytucji self-cleaningu, a zamawiający uznał, że podjęte przez wykonawcę w ramach tej procedury działania są wystarczające do tego, by uznać go za dającego rękojmię należytego zrealizowania zamówienia publicznego.

21 kwietnia 2021 r. Zamawiający wezwał Wasko na podstawie art. 26 ust. 2f pzp do złożenia oświadczenia JEDZ w zakresie powyżej przywołanej lit. pkt C, potwierdzającego, że Wasko nie podlega wykluczeniu. Zamawiający wskazał, że zachodzą uzasadnione podstawy do uznania, że złożone wraz z ofertą oświadczenie w wyżej wskazanym zakresie nie jest aktualne. Zamawiający dodał, że w toku innego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego z wniesionego odwołania powziął informację o zapadłym względem konsorcjum Wasko-COIG wyroku Izby w sprawie o sygn. KIO 621/20.

W odpowiedzi na wezwanie Zamawiającego Wasko przedłożyło wyjaśnienia, a także dokument JEDZ o takiej samej treści jak uprzednio złożone wraz z ofertą.

W ramach wyjaśnień Wasko powołało się na to, że przepisy mające zastosowanie zarówno do tamtego, jak i aktualnego postępowania nie przewidywały wpływu wykluczenia wykonawcy na podstawie art. 24 ust. 1 pkt 17 pzp na przyszłe postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, co wynika z braku w ustawie pzp z 2004 r. przepisów określających czasookres, w którym wykonawca wykluczony uprzednio na podstawie art. 24 ust. 1 pkt 17 pzp podlegałby wykluczeniu w przyszłości. Stąd wykluczenie na podstawie art. 24 ust. 16 lub 17 pzp może zostać dokonane jedynie w postępowaniu, w którym zostały złożone nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd informacje.

Ponadto Wasko oświadczyło, że: *Wykluczenie nie dotyczyło WASKO S.A., ale wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia COIG S.A.-WASKO S.A. i to z powodu dokumentu JEDZ złożonego nie przez WASKO S.A., ale przez COIG S.A.*

Skoro fakt wykluczenia Wasko z udziału w innym postępowaniu na podstawie art. 24 ust. 1 pkt 17 pzp zaistniał przed złożeniem JEDZ w aktualnym postępowaniu, nie doszło do sytuacji utarty aktualności JEDZ, a powyżej opisane oświadczenie Wasko było od momentu jego złożenia nieprawdziwe.

W ramach okoliczności prawnych Odwołujący przytoczył brzmienie art. 24 ust. 1 pkt 16 i 17 oraz art. 24 ust. 8 ustawy pzp.

Ponadto Odwołujący wywiódł z przytoczonego w odwołaniu fragmentu uzasadnienia wyroku Izby w sprawie sygn. akt KIO 1177/15 [(...)w przypadku ubiegania się o zamówienie przez konsorcjum, czynności w postępowaniu wykonawcy wykonują i mogą wykonywać tylko i wyłącznie wspólnie. (Oczywiście chodzi tu o czynności konwencjonalne wywołujące skutki prawne – dla wszystkich wykonawców razem i każdego z osobna, a nie czynności faktyczne czy techniczne). Tak więc to wszyscy wykonawcy składają ofertę, podpisują umowę lub odmawiają jej podpisania, uzupełniają dokumenty lub zaniechują ich uzupełnienia (nawet jeżeli dokumenty uzupełniane dotyczą tylko jednego z nich i faktycznie/technicznie dokumenty tylko ten wykonawca przesyła). Każda czynność lub zaniechanie wykonawcy składającego ofertę wspólną jest czynnością wszystkich wykonawców ubiegających się razem o zamówienie – i na odwrót] – które nazwał „treścią wyroku” – że czynność wykluczenia, a zatem – jak to określił – „całe odium” wprowadzenia uprzednio zamawiającego w błąd dotyka wszystkich wykonawców składających ofertę wspólną.

W kontekście przepisów z art. 23 oraz art. 24 ust. 8 pzp według Odwołującego nie znajduje uzasadnienia interpretacja, że mimo wykluczenia całego konsorcjum z udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego, przepisy o obowiązkowym wykluczeniu z udziału w postępowaniu lub self-cleaningu należy stosować tylko do niektórych wykluczonych wykonawców.

Skoro ustawodawca określił w art. 24 ust. 1 pkt 16 i 17 pzp przesłanki wykluczenia wykonawcy, a jednocześnie pozwolił w art. 24 ust. 8 pzp na zastosowanie procedury samooczyszczenia względem takiego wykonawcy, należy przyjąć, że te przesłanki wykluczenia aktualizują się również w kolejnych postępowaniach. Trudno wyobrazić sobie, aby przedstawienie przez wykonawcę dowodów na to, że podjęte przez niego środki są wystarczające do wykazania jego rzetelności, w szczególności udowodnienie naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem lub przestępstwem skarbowym, zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę lub naprawienia szkody, wyczerpujące wyjaśnienie stanu faktycznego oraz współpraca z organami ścigania oraz podjęcie konkretnych środków technicznych, organizacyjnych i kadrowych, które są odpowiednie dla zapobiegania dalszym przestępstwom lub przestępstwom skarbowym lub nieprawidłowemu postępowaniu miały zostać przedstawione w tym samym postępowaniu o udzielenie zamówienia, w którym wykonawca wprowadził zamawiającego w błąd.

Odnosnie art. 26 ust. 2f pzp Odwołujący podniósł, że przepis ten ma zastosowanie wyłącznie w określonych w nim przypadkach i nie może być interpretowany rozszerzająco.

W szczególności może być stosowany, gdy zachodzą uzasadnione podstawy do uznania, że złożone uprzednio oświadczenia lub dokumenty przestały być aktualne. Przepis ten nie może być natomiast stosowany w sytuacji, gdy dokument lub oświadczenie w momencie jego złożenia jest nieprawdziwe.

W tych okolicznościach Odwołujący zarzucił Zamawiającemu, że zaniechał wykluczenia Wasko, choć prawidłową odpowiedzią na zacytowane pytanie JEDZ powinno być „NIE”, gdyż co najmniej wskutek zaniedbania (i to potwierdzonego wyrokiem Izby), Wasko przedstawiło wprowadzające w błąd informacje, które mogły mieć istotny wpływ na decyzje w sprawie jego wykluczenia, kwalifikacji lub udzielenia mu zamówienia. Jednocześnie w świetle szczegółowych pytań zawartych w lit. C JEDZ: wprowadzenie w błąd było poważne i dotyczyło informacji wymaganych do weryfikacji braku podstaw wykluczenia [lit. a)], Wasko zataiło te informacje [lit. b)], przedstawione informacje wprowadzają Zamawiającego w błąd i mają wpływ na decyzje w sprawie wykluczenia, kwalifikacji lub udzielenia zamówienia [lit. d)].

Odwołujący podkreślił, że Wasko nie podjęło ani w tym postępowaniu, ani uprzednio jakichkolwiek działań naprawczych w związku z wykluczeniem go z art. 24 ust. 1 pkt 17 pzp, która to czynność została uznana za prawidłową przez Izbę.

Ponadto w ocenie Odwołującego działania podjęte przez Zamawiającego były niekonsekwentne i niezgodne z ustawą pzp. Jeżeli podstawą wezwania było stwierdzenie nieaktualności oświadczenia zawartego w JEDZ, nie powinien przyjąć dokumentu o tej samej treści jako aktualnego. Stąd wezwanie w trybie art. 26 ust. 2f pzp powinno zostać unieważnione na skutek działania Wasko: albo wyjaśnień w trybie art. 26 ust. 4 pzp, albo odwołania się od wezwania dokonanego przez Zamawiającego (skoro wg Wasko złożony pierwotnie JEDZ jest aktualny).

Stąd odwołujący zarzucił Zamawiającemu, że stosując art. 26 ust. 2f pzp zamiast art. 26 ust. 3 lub 4 pzp bezpodstawnie uznał za prawidłowe ponownie złożone przez Wasko oświadczenie o niezachodzeniu względem niego podstaw wykluczenia.

W odpowiedzi na odwołanie z 21 czerwca 2021 r. Zamawiający wniósł o oddalenie odwołania, w szczególności następująco odnosząc się do zawartych w nim zarzutów.

Z odpowiedzi na odwołanie wynikają dodatkowo w stosunku do odwołania następujące okoliczności faktyczne.

W trakcie prowadzenia tego postępowania z treści odwołania Decsoftu wniesionego w innym postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego Zamawiający powziął wiedzę, że w sprawie o sygn. akt KIO 621/20, zakończonej wyrokiem z 20 czerwca 2020 r., konsorcjum, w którego skład wchodziło Wasko, zostało wykluczone z udziału w postępowaniu na podstawie art. 24 ust. 1 pkt 17 ustawy pzp, gdyż ówczesny konsorcjant Wasko, COIG S.A. oświadczył wbrew prawdzie w części III lit. C: „Podstawy związane z niewypłacalnością, konfliktem interesów lub wykroczeniami zawodowymi”, że nie znajdował się w sytuacji, w której rozwiązano zawartą z nim wcześniej umowę w sprawie zamówienia publicznego.

W związku z tym Zamawiający w trybie art. 26 ust. 2f pzp skierował do Wasko wezwanie do złożenia aktualnego oświadczenia JEDZ w zakresie części III lit. C. W odpowiedzi Wasko przedstawiło dokument JEDZ o tożsamej treści, co złożony wraz z ofertą, oraz oświadczyło, że złożone przez nie dokumenty pozostają aktualne.

Niezależnie od tego Zamawiający samodzielnie zweryfikował stan faktyczny sprawy na podstawie orzeczenia KIO 621/20. Po dokonaniu szczegółowej analizy Zamawiający uznał, że złożone przez Wasko wraz z ofertą dokumenty i oświadczenia pozostają w dalszym ciągu aktualne.

Zamawiający zauważył, że jeżeli wykonawca składa ofertę w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego wspólnie z innymi wykonawcami (jako konsorcjum), JEDZ składa każdy z tych wykonawców we własnym imieniu, stąd składane w ramach JEDZ oświadczenia dotyczące podstaw wykluczenia dotyczą jedynie sytuacji danego wykonawcy. W tym przypadku to nie w treści JEDZ Wasko, a konsorcjanta znajdowały się informacje niezgodne z rzeczywistym stanem rzeczy.

Z odpowiedzi na odwołanie wynikają następujące okoliczności prawne:

O ile zacytowane w odwołaniu brzmienie części III lit. C JEDZ w odniesieniu do podstaw wykluczenia związanych z wprowadzeniem w błąd zamawiającego odpowiadają art. 24 ust. 1 pkt 16 i 17 pzp, o tyle odnoszą się do działania bądź zaniechania zindywidualizowanego wykonawcy składającego ofertę w postępowaniu, którego wina jest związana z przedstawieniem przez niego w tym postępowaniu informacji wprowadzających w błąd.

Niezależnie od powyższego z instrukcji wypełniania JEDZ/ESP opublikowanej przez Urząd Zamówień Publicznych {dalej: „UZP”} wynika, że oświadczenie składane w części III lit. C JEDZ powinno dotyczyć wprowadzenia w błąd zamawiającego w postępowaniu, w którym ten JEDZ jest składany.

Według UZP prawidłowa wykładania art. 24 ust. 1 pkt 16 i 17 pzp prowadzi do wniosku, że należy badać, czy te przesłanki wykluczenia zachodzą wyłącznie w aktualnie prowadzonym postępowaniu, a nie w poprzednich postępowaniach.

Zastosowanie art. 26 ust. 2f pzp jest uprawnieniem zamawiającego, z którego może skorzystać na każdym etapie prowadzonego postępowania. W sytuacji jakichkolwiek wątpliwości co do aktualności treści złożonych dokumentów zamawiający jest wręcz zobowiązany do ich wyjaśnienia w trybie tego przepisu.

W tych okolicznościach Zamawiający wywiódł, co następuje.

Po pierwsze, że nie sposób przypisać Wasko winy za działanie jego konsorcjanta. Natomiast samo Wasko nie wprowadziło tamtego zamawiającego w błąd ani nie przedstawiło w tamtym postępowaniu informacji wprowadzających w błąd na skutek niedbalstwa.

Po drugie, że nie znajduje oparcia w przepisach pzp swoiste rozszerzenie odpowiedzialności za wprowadzenie w błąd zamawiającego przez jednego z konsorcjantów na innych konsorcjantów w przyszłych postępowaniach o udzielenie zamówienia.

Po trzecie, że wykluczanie w sytuacji, gdy jeden z konsorcjantów wprowadził zamawiającego w błąd, całego konsorcjum z postępowania wynika z tego, że ustawa pzp nie przewiduje możliwości dalszego udziału w postępowaniu pozostałych konsorcjantów, gdyż wymagałoby to zmiany treści oferty i innych czynności, które nie są dopuszczalne na gruncie pzp.

Po czwarte, niezależnie od powyższego, że skoro wprowadzenie w błąd nastąpiło w innym postępowaniu o udzielenie zamówienia, również z tego powodu Wasko nie może podlegać wykluczeniu w tym postępowaniu.

Po piąte, że nawet gdyby uznać, że skierowanie do Wasko wezwania w trybie art. 26 ust 2f pzp było niezasadne, czynność ta nie miała i nie mogła mieć wpływu na wynik prowadzonego postępowania o udzielenie zamówienia.

Jako przystępujący po stronie Zamawiającego Wasko w piśmie z 21czerwca 2021 r. wniosło o oddalenie odwołania, przedstawiając argumentację zbieżną z odpowiedzią na odwołanie.

Przystępujący potwierdził, że sprawa o sygn. akt KIO 621/20 dotyczyła niezasadnego w ocenie konsorcjum COIG S.A.–Wasko S.A. wykluczenia z postępowania prowadzonego przez Polską Grupę Górniczą (PGG) na przełomie 2019 r. i 2020 r., którego postawą faktyczną był JEDZ złożony samodzielnie przez COIG S.A, a rola Wasko w tamtej sprawie

była całkowicie poboczna i wynikała wyłącznie z formalnego wspólnego złożenia oferty w tamtym postępowaniu.

Przystępujący podkreślił również, że JEDZ jest oświadczeniem własnym składającego go podmiotu.

Przystępujący wywiódł, że skoro przepisy ustawy pzp. nie przewidują przesłanki wykluczenia z postępowania z uwagi na mające miejsce w przeszłości wykluczenia na podstawie art. 24 ust. 1 pkt 17 pzp, nie ma żadnej podstawy formalnej do tego, aby Wasko informowało w składanych dokumentach JEDZ o wyroku w sprawie sygn. akt KIO 621/20, czy też o okolicznościach, w jakich on zapadł.

Przystępujący podniósł, że dopiero w nowej ustawie pzp wprowadzono 12-miesięczny okres wykluczenia „na przyszłość”, co nie znajduje zastosowania do tego postępowania o udzielenie zamówienia jako wszczętego przed wejściem tej ustawy w życie.

Przystępujący zwrócił uwagę, że procedura samooczyszczenia ma sens tylko wtedy, kiedy dany wykonawca ją przeprowadzający jest winny jakiegoś naruszenia czy zaniedbania i chce oraz musi je naprawić. W przypadku ewentualnego samooczyszczenia przeprowadzonego z ostrożności lub w sytuacji kiedy nie istnieje przesłanka wykluczenia samooczyszczenie byłoby fikcją

Przystępujący podsumował, że w takim stanie faktycznym ani w sprawie KIO 621/20, ani w obecnie prowadzonym postępowaniu Wasko nie może być uznane za winne poważnego wprowadzenia w błąd przy dostarczaniu informacji wymaganych do weryfikacji braku podstaw wykluczenia lub do weryfikacji spełnienia kryteriów kwalifikacji, czy też zatajenia tych informacji. W konsekwencji nie ma podstaw, aby w JEDZ zaznaczało odpowiedź „tak”, czy też przeprowadzało procedurę samooczyszczenia.

Z uwagi na brak podstaw do odrzucenia odwołania lub umorzenia postępowania odwoławczego, sprawa została skierowana do rozpoznania na rozprawie, podczas której uczestnicy sporu pozostali przy swoich stanowiskach i argumentacji, a w imieniu przystępującego po stronie Odwołującego nikt się nie stawił, pomimo otrzymania zawiadomienia o terminie posiedzenia.

Po przeprowadzeniu rozprawy z udziałem Odwołującego, Zamawiającego i Przystępującego, uwzględniając zgromadzony materiał dowodowy, jak również biorąc pod uwagę oświadczenia i stanowiska wyrażone ustnie na rozprawie

i odnotowane w protokole, Izba ustaliła i zważyła, co następuje:

Zaznaczyć należy, że z uwagi na datę wniesienia rozpoznawanego odwołania do postępowania odwoławczego w tej sprawie, zgodnie z art. 92 ust. 2 ustawy dnia 11 września 2019 r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz.U. poz. 2020 ze zm.), znajdują zastosowanie przepisy ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. poz. 2019 ze zm.) {dalej: „nowa ustawa pzp” lub „npzp”}.

Z art. 505 ust. 1 npzp wynika, że legitymacja do wniesienia odwołania przysługuje wykonawcy, jeżeli ma lub miał interes w uzyskaniu zamówienia oraz poniósł lub może ponieść szkodę w wyniku naruszenia przez zamawiającego przepisów ustawy.

W ocenie Izby Odwołujący wykazał, że ma interes w uzyskaniu przedmiotowego zamówienia, gdyż złożył ofertę w tym postępowaniu o udzielenie zamówienia. Jednocześnie może ponieść szkodę w związku z zarzucanymi Zamawiającemu naruszeniami przepisów ustawy pzp, gdyż zaniechanie wykluczenia Przystępującego uniemożliwia Odwołującemu uzyskanie przedmiotowego zamówienia, na co mógłby w przeciwnym razie liczyć.

Izba ustaliła następujące okoliczności jako istotne:

Ponieważ okoliczności związane z udziałem Wasko w konsorcjum z COIG S.A. {dalej: „COIG”} w innym postępowaniu o udzielenie zamówienia, treść JEDZ Wasko oraz przebieg jego badania przez Zamawiającego zostały szczegółowo odzwierciedlone w odwołaniu lub odpowiedzi na odwołanie, wystarczające będzie następujące podsumowanie i uzupełnienie.

Niesporne było, że w postępowaniu o udzielenie zamówienia prowadzonym przez Polską Grupę Górnictw S.A. z siedzibą w Katowicach pn. „Udostępnienie usług asysty technicznej i konserwacji oprogramowania firmy ORACLE oraz usług zaawansowanego wsparcia ACS” (ogłoszenie o tym zamówieniu zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej nr 2019/S_24 pod poz.8616772), konsorcjum w składzie Wasko-COIG zostało wykluczone na podstawie art. 24 ust. 1 pkt 17 pzp.

Podstawą faktyczną tego wykluczenia było podanie przez COIG w JEDZ nieprawdziwej informacji, polegającej na udzieleniu odpowiedzi „NIE” na pytanie zawarte w formularzu JEDZ [Czy wykonawca znajdował się w sytuacji, w której wcześniejsza umowa

w sprawie zamówienia publicznego, wcześniejsza umowa z podmiotem zamawiającym lub wcześniejsza umowa w sprawie koncesji została rozwiązana przed czasem, lub w której nałożone zostało odszkodowanie bądź inne porównywalne sankcje w związku z tą wcześniejszą umową.], podczas gdy 27.11.2019 r. Miasto Katowice odstąpiło od umowy zawartej z konsorcjum, w którego skład wchodził COIG, w sprawie zamówienia pn. „Realizacja projektu Miejskie Centrum Usług Wspólnych w Katowicach”.

Odwołanie konsorcjum COIG-Wasko od powyższego wykluczenia zostało oddalone przez Izbę wyrokiem z 22 czerwca 2020 r. sygn. akt KIO 621/20, który jest prawomocny, gdyż nie został zaskarżony skargą.

Poza wszelkim sporem jest również okoliczność, że JEDZ stanowi oświadczenie własne wykonawcy, m.in. o okolicznościach związanych z podstawami wykluczenia z postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, które również w przypadku wspólnego ubiegania się przez wykonawców o udzielenie zamówienia jest składane we własnym imieniu przez każdego z wykonawców odrębnie.

W konsekwencji za niesporną należy uznać okoliczność, że Wasko w powyżej wskazanym postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego nie wprowadziło tamtego zamawiającego w błąd, a wykluczenie konsorcjum COIG-Wasko wynikało wyłącznie z okoliczności, które dotyczyły COIG.

W takim układzie okoliczności faktycznych składanie przez Wasko w kolejnych postępowaniach o udzielenie zamówień publicznych oświadczenia, że było winne poważnego wprowadzenia w błąd przy dostarczaniu informacji wymaganych do weryfikacji braku podstaw wykluczenia, byłoby niezgodne z rzeczywistym stanem rzeczy.

Odwołanie nie zawiera zresztą wskazania żadnych przepisów, z których miałyby wynikać, że w takiej sytuacji Wasko – jako konsorcjant wykonawcy, który co do okoliczności związanych z jego sytuacją podmiotową wprowadził w błąd zamawiającego w innym postępowaniu o udzielenie zamówienia – miałyby składać oświadczenie o odmiennej treści niż złożyło w tym postępowaniu.

Odwołanie bazuje wyłącznie na przytoczeniu wyrwanego z kontekstu kwestii prawnej, której dotyczyła sprawa (czyli wadium wniesionego przez konsorcjum), fragmentu uzasadnienia wyroku z 18 czerwca 2015 r. sygn. akt KIO 1177/15, które oczywiście błędnie zostało utożsamione z treścią wyroku, podczas gdy co do rozstrzygnięcia jest nim wyłącznie

sentencja.

Drugim, równie wątplym punktem zaczepienia odwołania, jest fakt, że w uzasadnieniu wyroku z 22 czerwca 2020 r. sygn. akt KIO 621/20 określenie „Odwołujący”, które odnosi się do konsorcjum COIG-Wasko, używane jest również w kontekście okoliczności wprowadzenia w błąd przez niepodanie informacji o uprzednim odstąpieniu od umowy, choć ściśle rzecz biorąc chodzi w tym przypadku wyłączenie o COIG.

Z treści pisma z 21 kwietnia 2021 r. – wystosowanego z powołaniem się na art. 26 ust. 2f pzp – wynika, że Zamawiający nie miał na tym etapie jeszcze wyrobionego poglądu co do tego, czy Wasko złożyło prawidłowe oświadczenie w JEDZ, gdyż podstawą faktyczną wezwania było zacytowanie argumentacji odwołania Decsoftu wniesionego w innym postępowaniu o udzielenie zamówienia.

Za niesporną należy również uznać okoliczność, że w wyniku wezwania do złożenia aktualnego oświadczenia JEDZ Wasko zarówno złożyło JEDZ o identycznej treści, jak i potwierdziło, że pierwotnie złożony JEDZ jest aktualny, a tym samym stan rzeczy nie uległ w tym zakresie żadnej zmianie, a przeprowadzenie tej czynności nie miało żadnego wpływu na ocenę przez Zamawiającego braku podstaw do wykluczenia Wasko.

W tak ustalonych okolicznościach Izba stwierdziła, że zarzuty są niezasadne.

W art. 24 ust. 1 pkt 16 i 17 ustawy pzp określono, że z postępowania o udzielenie zamówienia wyklucza się wykonawcę, który w wyniku:

- zamierzonego działania lub rażącego niedbalstwa wprowadził zamawiającego w błąd przy przedstawieniu informacji, że nie podlega wykluczeniu, spełnia warunki udziału w postępowaniu lub obiektywne i niedyskryminacyjne kryteria, zwane dalej „kryteriami selekcji”, lub który zataił te informacje lub nie jest w stanie przedstawić wymaganych dokumentów {pkt 16};
- lekkomyślności lub niedbalstwa przedstawił informacje wprowadzające w błąd zamawiającego, mogące mieć istotny wpływ na decyzje podejmowane przez zamawiającego w postępowaniu o udzielenie zamówienia {pkt 17}.

Powyższe przepisy stanowią implementację do krajowego porządku prawnego określonych w art. 57 ust. 4 lit. h oraz i (in fine) Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylającą dyrektywę 2004/18/WE (Dz. U. UE L 94, 28.3.2014, p. 65–242) podstaw wykluczenia w następujących sytuacjach:

- jeżeli wykonawca był winny poważnego wprowadzenia w błąd przy dostarczaniu informacji, które wymagane były do weryfikacji braku podstaw wykluczenia lub do weryfikacji spełnienia kryteriów kwalifikacji, zataił te informacje lub nie jest w stanie przedstawić dokumentów potwierdzających wymaganych na mocy art. 59 {lit. i};
- jeżeli wykonawca podjął kroki, aby wskutek zaniedbania przedstawić wprowadzające w błąd informacje, które mogą mieć istotny wpływ na decyzje w sprawie wykluczenia, kwalifikacji lub udzielenia zamówienia {lit. h in fine}

W poprzednim stanie prawnym istniała jedna podstawa wykluczenia wykonawcy z powodu składania nieprawdziwych informacji. Według dawnego art. 24 ust. 2 pkt 3 pzp z postępowania o udzielenie zamówienia wykluczało się wykonawców, którzy złożyli nieprawdziwe informacje mające wpływ lub mogące mieć wpływ na wynik prowadzonego postępowania. Przepis ten stanowił implementację art. 45 ust. 2 lit. g dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz. U. UE L z 30 kwietnia 2004 r.). Zgodnie z tym przepisem z udziału w zamówieniu można było wykluczyć każdego wykonawcę, który jest winny poważnego wprowadzenia w błąd w zakresie przekazania lub nieprzekazania informacji. W odróżnieniu od przepisu krajowego hipoteza przepisu dyrektywy obejmowała zarówno złożenie, jak i niezłożenie informacji wymaganych w postępowaniu o udzielenie zamówienia, przy czym w obu przypadkach miało to prowadzić do wprowadzenia w błąd. Z kolei przesłankę wpływu nieprawdziwych informacji na wynik postępowania z art. 24 ust. 2 pkt 3 pzp można było uznać za odpowiednik poważnego wprowadzenia w błąd zamawiającego, o którym mowa w przepisie dyrektywy. W zakresie tych przesłanek, pomimo różnic sformułowań, interpretacja art. 24 ust. 2 pkt 3 pzp w zgodzie z przepisem dyrektywy nie budziła większych wątpliwości.

W odróżnieniu od literalnego brzmienia art. 24 ust. 2 pkt 3 pzp przepis art. 45 ust. 2 lit. g dyrektywy 2004/18/WE wprost odwoływał się do winy wykonawcy, który przez złożenie lub niezłożenie informacji poważnie wprowadził w błąd zamawiającego. Stąd w orzecznictwie sądów okręgowych na tle interpretacji art. 24 ust. 2 pkt 3 pzp przy uwzględnieniu art. 45 ust. 2 lit. g dyrektywy 2004/18/WE z czasem skryształizowało się wręcz stanowisko, że wykluczenie może dotyczyć wyłącznie wykonawcy działającego z winy umyślnej. W szczególności Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie w uzasadnieniu wyroku z 19 lipca 2012 r. (sygn. akt IV Ca 683/12) wskazał, że przepis ten ma zastosowanie w warunkach celowego, zawinionego i zamierzonego zachowania wykonawcy, podjętego z zamiarem podania nieprawdziwych informacji w celu wprowadzenia zamawiającego w błąd i wykorzystania tego błędu dla uzyskania zamówienia publicznego. Według tego stanowiska

złożenie nieprawdziwej informacji, ze skutkiem w postaci wykluczenia z postępowania, musi być czynnością dokonaną z winy umyślnej, nie zaś w wyniku błędu czy niedbalstwa. Jeżeli ze stanu faktycznego wynika, że wykonawca w dniu składania ofert działał w dobrej wierze, nie sposób uznać, że jego celem było wprowadzenie zamawiającego w błąd. Z powyższego Sąd wywiódł, że nie będzie podstawą wykluczenia nieświadome wprowadzenie w błąd. Takie stanowisko sądów okręgowych nie pozostało bez wpływu na orzecznictwo Izby, które uprzednio nie wymagało dla wypełnienia hipotezy normy określonej w art. 24 ust. 2 pkt 3 pzp umyślnego zawinienia wykonawcy.

Jednakże Sąd Unii Europejskiej w wyroku z 26 września 2014 r. w połączonych sprawach T-91/12 i T-280/12 (Flying Holding NV z siedzibą w Wilrijk, Flying Group Lux SA z siedzibą w Luksemburgu, Flying Service NV z siedzibą w Deurne przeciwko Komisji Europejskiej) orzekł w związku z wykluczeniem na podstawie art. 94 lit. b rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz. U. L 248, s. 1 ze zm) – stanowiącego, że nie udziela się zamówienia kandydatom, którzy w związku z procedurą udzielania zamówień są winni złożenia nieprawdziwych oświadczeń przy dostarczaniu informacji wymaganych przez instytucję zamawiającą w celu dopuszczenia do udziału w procedurze udzielania zamówień lub nie dostarczyli tych informacji – że w przypadku gdy, tak jak w rozstrzyganej sprawie, wykryte zostaje przekazanie nieprawdziwych danych, Komisja nie ma innego wyboru niż zastosowanie powyższego przepisu, gdyż pojęcie „nieprawdziwe oświadczenia” odnosi się zarówno do oświadczeń umyślnie wprowadzających w błąd jak i tych, które są błędne w wyniku niedbalstwa, i po ustaleniu nieprawdziwego charakteru oświadczeń nie ma potrzeby przeprowadzania analizy uzasadnienia tej nieprawdziwości. Wobec złożenia nieprawdziwych oświadczeń, niezależnie od tego, czy doszło do tego w sposób umyślny, czy też wskutek niedbalstwa skarżących, Komisja nie miała innego wyboru niż zastosowanie art. 94 lit. b) rozporządzenia finansowego {por. pkt 75 i 119 wyroku}.

Powyższe orzeczenie Izba wzięła pod uwagę w wyroku z 11 lutego 2015 r. sygn. akt KIO 177/15, argumentując, że co prawda powyższy wyrok dotyczył stosowania przepisu aktu prawnego stosowanego przez Komisję Europejską przy udzielaniu zamówień publicznych, jednak zarówno treść przepisu art. 94 lit. b rozporządzenia finansowego, jak i art. 45 ust. 2 lit. g dyrektywy 2004/18/WE odwołują się do winy wykonawcy (kandydata) składającego nierzetelne informacje, bez wskazywania na postać tej winy, która powinna być interpretowana w taki sam sposób. Stąd Izba doszła do przekonania, że wykluczenie na podstawie art. 24 ust. 2 pkt 3 pzp, interpretowanego z uwzględnieniem treści art. 45 ust. 2 lit.

g dyrektywy 2004/18/WE, wymaga przypisania wykonawcy winy, jednak może to być również niedbalstwo.

W praktyce wykazanie winy umyślnej wykonawcy jest niezwykle trudne, gdyż częstokroć może wymagać dowodów spoza dokumentacji o udzielenie zamówienia, które potwierdzałyby zamiar wprowadzenia w błąd zamawiającego, czyli że wykonawca wyobrażał sobie taki skutek i tego chciał, ewentualnie na to się godził. Zupełnie inaczej przedstawia się możliwość przypisania wykonawcy niedbalstwa, czyli niedołożenia należytej staranności przy podawaniu zamawiającemu wprowadzających w błąd informacji. Na podstawie art. 14 pzp do oceny czynności wykonawcy w postępowaniu o udzielenie zamówienia stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego, a zgodnie z art. 355 § 1 kc dłużnik obowiązany jest do staranności ogólnie wymaganej w stosunkach danego rodzaju (należyta staranność). Przypisanie określonej osobie niedbalstwa jest uzasadnione tylko wtedy, gdy osoba ta zachowała się w określonym miejscu i czasie w sposób odbiegający od właściwego dla niej miernika należytej staranności {por. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z 10 marca 2004 r., sygn. akt IV CK 151/03}. Przy czym wzorzec należytej staranności ma charakter obiektywny i abstrakcyjny, jest ustalany niezależnie od osobistych przymiotów i cech konkretnej osoby, a jednocześnie na poziomie obowiązków dających się wyegzekwować w świetle ogólnego doświadczenia życiowego oraz konkretnych okoliczności {por. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z 23 października 2003 r. sygn. akt V CK 311/02}. Dodatkowo w stosunku do profesjonalistów miernik ten ulega podwyższeniu, gdyż art. 355 § 2 kc precyzuje, że należyta staranność dłużnika w zakresie prowadzonej przez niego działalności gospodarczej określa się przy uwzględnieniu zawodowego charakteru tej działalności. Za takiego profesjonalistę należy również uznać, co do zasady, wykonawcę ubiegającego się o udzielenie zamówienia publicznego. Należyta staranność profesjonalisty nakłada na wykonawcę, który składa ofertę, dokumenty i oświadczenia we własnym imieniu, aby upewnił się, czy deklarowany w nich stan rzeczy odpowiada rzeczywistości.

W aktualnym stanie prawnym podstawa wykluczenia z art. 24 ust. 1 pkt 17 pzp wprost określa, że przedstawienie informacji wprowadzających w błąd zamawiającego może nastąpić w wyniku niedbalstwa, a nawet lekkomyślności wykonawcy. Natomiast przypisanie wykonawcy winy umyślnej lub rażącego niedbalstwa jest konieczne dla zastosowania art. 24 ust. 1 pkt 16 pzp.

Należy przyjąć, że obecnie obowiązujące przepisy, tak jak poprzednio obowiązujący art. 24 ust. 2 pkt 3 pzp, nie ustalają jakiegoś szczególnego rozumienia „prawdy” lub „nieprawdy” w odniesieniu do informacji składanych przez wykonawców w toku postępowania o udzielenie zamówienia publicznego. Wobec tego adekwatny pozostaje

{na co Krajowa Izba Odwoławcza wskazała uprzednio w uzasadnieniu wyroku z 6 kwietnia 2010 r. sygn. akt KIO/UZP 372/10} pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w uzasadnieniu wyroku z 5 kwietnia 2002 r. sygn. akt II CKN 1095/99 (opubl. Orzecznictwo Sądu Najwyższego Izba Cywilna rok 2003, Nr 3, poz. 42): Pojęcia „prawda”, „prawdziwy”, bądź ich zaprzeczenia występują w Prawie prasowym w art. 6 ust. 1, art. 12 ust. 1 pkt 1, art. 31 pkt 1 i art. 41, a także wielokrotnie w innych aktach normatywnych, a wśród nich w kodeksie cywilnym (np. art. 780 § 1, art. 834, 815 § 3), w kodeksie postępowania cywilnego (np. art. 3, 103 § 2, art. 252, 253. 254 § 1 i 2, art. 268, 304, 333 § 2, art. 339 § 2, art. 485 § 2, art. 913 § 2, art. 1045), w kodeksie karnym (np. art. 132, 213 § 1, 2 i 3, art. 303 § 1, art. 312) oraz w kodeksie postępowania karnego (np. art. 2 § 2, art. 188 § 1 i art. 190 § 1). We wszystkich tych przypadkach pojęcie „prawda” rozumiane jest tak, jak w języku potocznym, a więc jako zgodność (adekwatność) myśli (wypowiedzi – w znaczeniu logicznym) z rzeczywistością (z „faktami” i „danymi”). Odpowiada to – na gruncie filozoficznym – tzw. klasycznej koncepcji prawdy. W tym sensie wypowiedź o rzeczywistości jest prawdziwa tylko wtedy, gdy głosi tak, jak jest w rzeczywistości.

Zarówno w przypadku dawnego art. 24 ust. 2 pkt 4 pzp jak i obecnie obowiązującego art. 24 ust. 1 pkt 16 pzp skutek złożenia przez wykonawcę nieprawdziwych czy niepełnych, czyli wprowadzających w błąd informacji przejawia się w tym, że gdyby wykonawca przedstawił prawdziwe lub pełne informacje, zamawiający podjąłby inną decyzję w prowadzonym postępowaniu, gdyż nie zostałby wprowadzony w błąd. Przy czym należy zaznaczyć, że decyzje odnośnie spełniania warunków udziału w postępowaniu, braku podstaw do wykluczenia, zakwalifikowania do udziału w postępowaniu zamawiający podejmuje na podstawie oświadczeń i dokumentów przedstawionych przez wykonawcę. W tym sensie na potrzeby prowadzonego postępowania znaczenie ma, czy wykonawca formalnie wykazał w ten sposób spełnianie warunków udziału, kryteriów kwalifikacji czy brak podstaw do wykluczenia. Natomiast zamawiający nie ma obowiązku ustalania tzw. prawdy materialnej tzn., czy biorąc pod uwagę najlepszy możliwy sposób wykazania tych okoliczności przez wykonawcę, obiektywnie spełnia on warunki, kryteria kwalifikacji lub nie podlega wykluczeniu. Skoro według art. 24 ust. 1 pkt 12 pzp z postępowania wyklucza się wykonawcę, który nie wykazał spełnienia warunków udziału lub nie wykazał braku podstaw do wykluczenia, nie ma podstaw prawnych, aby skutek wprowadzenia w błąd zamawiającego odnosić do innego stanu rzeczy niż wynikający ze złożonych przez wykonawcę w postępowaniu oświadczeń lub dokumentów.

Natomiast taki skutek nie jest wymagany dla wykluczenia na podstawie art. 24 ust. 1 pkt 17 pzp, gdyż z brzmienia tego przepisu {przywołanego dokładanie powyżej} wynika,

że wystarczające jest, aby informacje wprowadzające w błąd mogły mieć istotny wpływ na decyzje zamawiającego, co odpowiada sposobowi uregulowania podstawy wykluczenia w art. 57 ust. 4 lit. i (*in fine*) {również przywołanemu dokładanie powyżej}, gdzie także mowa jest jedynie o takim potencjalnym wpływie. Innymi słowy przy niedbałym przedstawieniu wprowadzających w błąd informacji ocena jego istotności jest uzależniona od tego czy mogło to, a nie czy miało to wpływ na decyzje w sprawie udzielenia zamówienia. Jak trafnie wywiódł Sąd Okręgowy w Warszawie w uzasadnieniu wyroku z 20 lipca 2018 r. sygn. akt XXIII Ga 849/18, dla rozważań dotyczących przesłanki wykluczenia z art. 24 ust. 1 pkt 17 ustawy pzp istotne jest jedynie zachowanie wykonawcy i treść informacji (mogącej mieć wpływ na decyzje zamawiającego), natomiast stan wiedzy czy zachowanie zamawiającego nie ma żadnego znaczenia. W szczególności nie ma znaczenia, czy zamawiający został skutecznie wprowadzony w błąd na skutek czego podjął jakiegokolwiek decyzje czy wykonał jakiegokolwiek czynności. Sąd podkreślił, że gdyby nawet zamawiający w powołaniu na wypracowane *notorium* (uwzględniając stan posiadanej przez siebie wiedzy) zachowałby ostrożność w podejmowaniu decyzji, samo podanie informacji nieprawdziwej wypełnia przesłankę wykluczenia z postępowania o udzielenie zamówienia.

Należy wziąć pod uwagę, że wprowadzenie przesłanek wykluczenia ma na celu ochronę zamawiających przez nierzetelnymi wykonawcami. Wykonawca, który w sformalizowanym postępowaniu o udzielenie zamówienia podaje informację niemającą odzwierciedlenia w rzeczywistym stanie rzeczy, nie daje rękąmi rzetelności i sam poddaje w wątpliwość swój profesjonalizm, który wymaga dołożenia należytej staranności ocenianej według podwyższonego miernika.

Ponieważ w ustalonych w rozpatrywanej sprawie okolicznościach Zamawiający prawidłowo stwierdził, że Wasko złożyło w JEDZ zgodne z rzeczywistym stanem rzeczy oświadczenie o niepodleganiu wykluczeniu z uwagi na okoliczności objęte hipotezami przywołanych powyżej norm prawnych, zarzuty odwołania o zaniechaniu zastosowania względem Wasko dyspozycji tych norm są bezprzedmiotowe.

Z kolei według art. 26 ust. 2f pzp jeżeli jest to niezbędne do zapewnienia odpowiedniego przebiegu postępowania o udzielenie zamówienia, zamawiający może na każdym etapie postępowania wezwać wykonawców do złożenia wszystkich lub niektórych oświadczeń lub dokumentów potwierdzających, że nie podlegają wykluczeniu, spełniają warunki udziału w postępowaniu lub kryteria selekcji, a jeżeli zachodzą uzasadnione podstawy do uznania, że złożone uprzednio oświadczenia lub dokumenty nie są już aktualne, do złożenia aktualnych oświadczeń lub dokumentów.

Ponieważ z odwołania nie wynika, w jaki sposób skorzystanie przez Zamawiającego z powyższego uprawnienia w powyżej ustalonych okolicznościach miało wpływ na wynik tego postępowania o udzielenie zamówienia, zarzut ten należy uznać za w istocie niesamoistny, a w konsekwencji również niezasadny.

Mając powyższe na uwadze, Izba – działając na podstawie art. 553 zd. 1 nowego pzp – orzekła, jak w pkt 1. sentencji.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono – w pkt 2. sentencji – stosownie do jego wyniku, na podstawie art. 575 npzp w zw. z § 5 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 r. w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania (Dz. U. poz. 2437) – obciążając Odwołującego kosztami tego postępowania, na które złożył się uiszczony przez niego wpis.